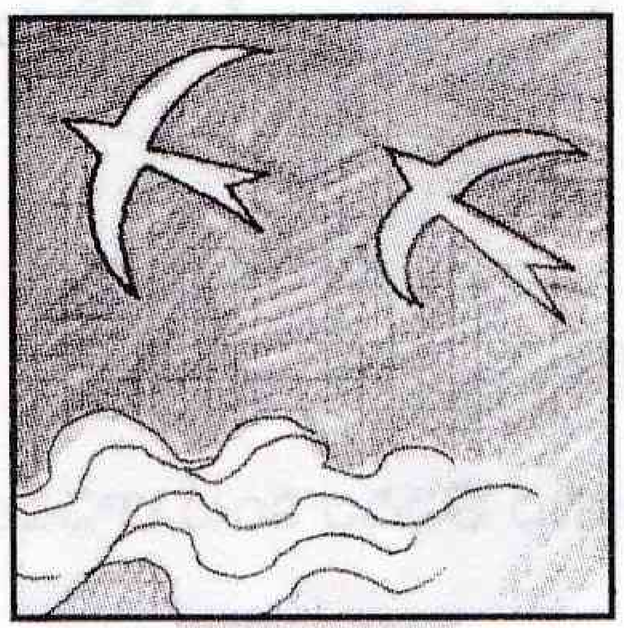

భాయ్ ఖీర్

ఇద్దరు తోడికోడళ్లు. చిన్నామె మంచిది. ఇంటిపనీ వంటపనీ చేసుకుంటా పెద్దవాళ్లని గౌరవించుకుంటా ఒకరిని ఒక మాట అనకుండా ఒకరితో ఒక మాట అనిపించుకోకుండా కాపరాన్ని చేసుకుంటా వస్తా ఉంది. పెద్దకోడలికి యిది నచ్చలా. ఎలాగైనా దీన్ని ఏపక తినాలని కాసుకోని ఉంది.

ఒకసారి చిన్నామెను చూసిపోదామని ఆమె అన్న వచ్చాడు. వాడు వర్తకుడు. బిడారు తీసుకొని పోతూపోతూ దారిలో కాసేపు చెల్లెల్ని చూసుకొని పోదాము కదా అని ఆగాడు. వాడికి ఖీర్ (పాయసం) అంటే యిష్టం. రాకరాక వచ్చాడుగదా అన్నకు ఖీర్ వండి పెడదాం అని చెల్లెలు ఎంతో ఉబలాటపడింది.

'కూర్చో భాయ్. ఖీర్ వండిపెడతాను. తినిపోదువుగానీ' అంది అన్నతో.

'యిప్పుడెందుకులేమ్మా. టైములేదు' అన్నాడు అన్న.

'ఎంతసేపు భాయ్. కూర్చో' అని, బయట నులక మంచం వేసి కూర్చోబెట్టింది.

కూర్చోబెట్టనైతే కూర్చోబెట్టిందిగానీ ఆమెకు పాయసం వండను వస్తేగదా. గబగబా తోడికోడలి దగ్గరికి పరిగెత్తింది.

'అపా అపా. మా అన్న వచ్చున్నాడు. వాడికి ఖీర్ వండిపెట్టాలి. ఎలాగో చెప్పవా?' అని అడిగింది.

అమ్మా దొరికిందిరా యిది అనుకున్న తోడికోడలు 'ఏముంది చెల్లెలా. బియ్యాన్ని పాలతో కడిగి నేతితో ఉడికించు' అని చెప్పింది. వాస్తవానికి బియ్యాన్ని నేతితో కడిగి పాలతో ఉడికించాలి పాయసం చేయాలంటే. తోడికోడలు తిరగేసి చెప్పింది.

పాపం ఆ చెల్లెలు యింటికి వెళ్లి బియ్యాన్ని పాలతో కడగనూ, నేతితో ఉడికించనూ, నెయ్యిలో ఆ బియ్యం నల్లగా మాడిపోనూ.

ఒకసారి చేయనూ, బయటకి రానూ 'అయిపోతోందన్నా కూర్చో' అని అన్నతో చెప్పనూ. మళ్లీ చేయనూ మళ్లీ రానూ అన్నతో చెప్పనూ. ఎన్నిసార్లు చేసినా బియ్యం మాడిపోతున్నాయి గానీ పాయసం తయారుగావడంలా.

యింక యిలా కాదని నేరుగా సవతి దగ్గరకు పరిగెత్తింది. 'అకా అకా. మా అన్న వచ్చున్నాడు. ఖీర్ చేసిపెడదామని మా తోడికోడలిని అడిగితే 'పాలతో కడిగి నేతితో ఉడికించు' అని చెప్పింది. అట్లా చేస్తే ఎంతకీ పాయసం తయారుగావడం లేదకా' అంది.

ఎంత సవతైనా యిట్టాంటి టైములో తిరకాసు జరిగితే పోయేది తన మొగుడి ఇంటి పరువేగదా అనుకొని 'అలా కాదమ్మా. బియ్యాన్ని నేతితో కడిగి పాలలో ఉడికించాలి' అని బదులు చెప్పింది.

చెల్లెలు పరిగెత్తుకుంటా పోయి అప్పటిదాకా వండినదంతా పారేసి గబగబా బియ్యాన్ని నెయ్యిలో కడిగి పాలలో ఉడికించి పాయసం తయారుచేసి అన్నకు పెడదామని బయటికొచ్చి చూసింది. అన్న ఉంటేగదా. చూసీ చూసీ వెళ్లిపోయాడు.

అయ్యో యింత కష్టపడి చేసిన పాయసాన్ని అన్న తినకుండానే పోయాడే అనుకున్న చెల్లెలు గబగబా పోయి కాలేకాలే ఆ పాయసం

దబరను చటుక్కున నెత్తిమీద పెట్టుకొని 'భాయ్ ఖీర్. భాయ్ ఖీర్' అంటూ అన్నకోసం బయలుదేరింది. ఎంత వెతికినా అన్న దొరకలేదు. చెల్లెలు వెతకడం మానలేదు.

అలా వెతుకుతూ వెతుకుతూ ఉండగా దబర వేడికి ఆమె ఒళ్లు కాలిపోయింది. ఆ తర్వాత ఆమె పక్షిలా మారిపోయింది. అప్పట్నించి ఆకాశంలో ఎగురుతూ 'భాయ్ ఖీర్. భాయ్ ఖీర్' అని ఆరాటంగా కూస్తూ ఉండిపోయింది.

✪ ఈ కథ మా యిళ్లల్లో చాలా ప్రసిద్ధమైనది. అన్నాచెల్లెళ్ల ప్రేమని చెప్పటానికి యీ కథను చెబుతుంటారు. 'భాయ్‌ఖీర్' అని కూతవేస్తూ ఎగిరే పక్షి ఉందనీ, దాని కూత విన్నప్పుడు అన్నలున్న చెల్లెళ్లు కొన్ని నీళ్లు గాలిలో ఎగరేయాలనీ, అలా చేస్తే కాలే గుండెల ఆ చెల్లెలి మనసు చల్లబడుతుందని అంటారు. అంతేగాక యీ కథను చెబుతూ చెబుతూ 'సవతుల పప్పయినా ఉడుకుతుందేమో గానీ తోడికోడళ్ల పప్పు ఉడకదు' అనే సామెతను చెబుతారు. అంటే సవతులైనా కలుస్తారుగానీ తోడికోడళ్లు ఎప్పటికీ కలవరంట.